

Längtan efter och rädslan för lycka – även rädslan för att frigöra det lilla egot

Välkomna, mina käraste vänner. Ni är alla välsignade, var och en av er. Välsignade vare era förmågor att förstå, absorbera, införliva och utnyttja det ni som ni tar emot under denna stund. Detta föredrag är en fortsättning på ämnet som togs upp redan förra gången: mänsklighetens djupt rotade längtan efter och dess samtidiga rädsla för lycka.

Denna rädsla finns på en mycket djup nivå i det mänskliga psyket, långt under de vanliga neurotiska missuppfattningarna och rädslorna som människor bär på i sina omedvetna sinnen. Rädslan för lycka är direkt relaterad till rädslan för att släppa taget om sina yttre egoförmågor. På liknande sätt måste längtan efter lycka också utgöra en längtan efter att bli befriad från dessa egoförmågor. Medan vi har diskuterat detta ämne tidigare, måste vi nu närma oss det på en djupare nivå med en ny utblick och en ny förståelse. Många av mina vänner har på sin personliga väg nu uppnått, eller är på väg att uppnå, en medvetenhet om den djupt rotade konflikten mellan längtan efter och rädslan för lycka, vilket är samma sak som längtan efter och rädslan för att släppa det lilla egot.

Som ni har hört mig säga om så många andra av tillvarons aspekter, kan allting förstås på ett riktigt sätt eller förvrängas. Det är samma sak med att släppa taget om det yttre egot. Ett sådant släppa taget kan ske på ett förvrängt, obalanserat och därför osunt sätt. Låt oss för det första vara tydliga med vad jag menar med egots förmågor. Dessa utgör förmågorna som ni har direkt tillgång till: ert viljemässiga tänkande och förmågan som jag ofta kallar den yttre viljan, vars kraft kan utövas på ett direkt sätt. Ett enkelt exempel kommer att klargöra skillnaden mellan den direkta och indirekta viljan på den fysiska nivån. Din direkta vilja kan till exempel bestämma att du ska förflytta en hand, på vilket sätt du ska förflytta den och vilken handling du ska utföra. Du har dock ingen direkt kontroll över dina hjärtslag eller din cirkulation. Samma skillnad mellan de två viljorna finns på en mental och emotionell nivå. Det är ett meningslöst förehavande att tvinga dig att hysa vissa känslor, men genom att bestämma riktningen i ditt tänkande kan du så småningom förändra oönskade känslor. På ett liknande sätt kan hjärtslagen och cirkulationen regleras indirekt genom att använda förmågor som du kontrollerar med den direkta viljan.

När den direkta viljekraften används på fel sätt, kastas psyket in i oordning. Att utöva viljan på ett överdrivet sätt och försöka rikta den mot områden som inte kan kontrolleras direkt, är ett slöseri på energi och försvagar dig. Kan ni föreställa er att med all er kraft och med ren yttre vilja framtvunga en förändring i blodcirkulationen? Om den ansträngningen skulle ha någon effekt alls, skulle den bara förvärra ert tillstånd. Människorna har i sanning många medel till sitt förfogande för att förbättra sin cirkulation, men dessa får inte verkställas med den yttre viljan. Det är samma sak med era mentala och emotionella förmågor. Ni människor anammar ofta fel inställning genom att utöva er yttre vilja i fel riktning och försummar att använda den där den skulle hjälpa er utveckling. När viljan inte används i tillräcklig utsträckning, försvagas egot gradvis. När viljan utövas på ett överdrivet sätt, blir den så utmattad att det leder till att man flyr från jaget utifrån svaga motiv. Att släppa taget blir då en flykt som kan bli farlig.

För att släppa taget på ett adekvat sätt, behövs det ett sunt, balanserat ego som inte är indoktrinerat med falska föreställningar, falska rädslor och destruktiva inställningar. Först då kan egot ge upp den direkta, överdrivet stränga kontrollen med den yttre viljan, vilket då blir möjligt och i själva verket efterlängtat. Den djupa längtan efter lyckan och harmonin som kommer från att släppa taget om egots förmågor, emanerar ur vetskapen djupt inne i varje människa att all stor mänsklig upplevelse är ett resultat av att man i viss grad släpper taget om egots förmågor med deras alltför stränga kontroll. Alla kreativa manifestationer är ett direkt resultat av en inre intelligens och visdom som överlägset överträffar egots medvetna, direkt tillgängliga intelligens. Den senare intelligensen behöver därför avsiktligt användas för att aktivera den större, inre visdomen. Ert inre väsen tycks existera helt oberoende av er yttre viljemässiga tankeapparat. I början är människor helt omedvetna om denna mäktiga inre intelligens, sedan börjar de då och då uppleva den som något som är helt avskilt från deras medvetna, avsiktliga jag och slutligen integrerar de dessa två delar av sig själva. För att åstadkomma integreringen måste man lära sig att använda sitt medvetna ego i syftet att aktivera sitt inre jag. Man måste lära sig den fina balansen mellan när och hur man ska använda det yttre egot och när man ska låta det kliva åt sidan.

Alla verkligt stora mänskliga upplevelser kommer från det inre, icke-viljemässiga jaget. De kan aldrig komma från det yttre egot, såvida inte egot redan är integrerat med det inre jaget. Alla skapande handlingar i konst och vetenskap, alla stora uppfinningar, alla verkligt berikande och varaktiga värden emanerar från det inre väsendet, liksom alla andliga upplevelser, upplevelsen av extasen i kärleken mellan könen och slutligen den stora upplevelsen av den fysiska döden i sig som människor felaktigt antar är sorglig eller hemsk. Detta är inte mer sant för döden än för de två andra upplevelserna, som nästan är lika fruktade även om rädslan inte är lika medveten. Människor är rädda för en stor andlig upplevelse. De är rädda för den fullständiga kärlekens stora akt och för att släppa taget om det lilla jaget i föreningens extas. Människor är rädda för att uppbåda modet som krävs för att låta det inre jaget uppenbara sig i sin visdom och sanning. Ni är

mindre medvetna om dessa två sista rädslor, medan rädslan för döden har överdrivits och gjorts till en stor och synbarligen rationell rädsla.

Rädslan för att släppa taget om de yttre egoförmågorna är ett ytterligare resultat av missuppfattningen om att livet kan vidmakthållas bara när egot hålls hårt samman. Vad innebär liv i detta sammanhang? Du vill inte förlora din identitetskänsla, din känsla av att vara en individ med en distinkt och unik existens. Olyckligtvis är den här identitetskänslan uteslutande associerad med de yttre egoförmågorna, den direkta viljemässiga tanken och viljan. På grund av denna felaktiga identifikation är du rädd för att förlora dig själv utan egots förmågor. En förlust av egot betyder döden för dig, för du känner att du inte existerar. Hotad av detta ”jag är inte” håller du dig hårt samman.

Den andliga utvecklingens historia har temporärt fört in mänskligheten i ett tillstånd där egot hålls fast vid för hårt tills den lär sig att återställa balansen. Under utvecklingens mer senare gång har mänskligheten överdrivet koncentrerat sig på att använda enbart egots förmågor och människor kan på så sätt inte ta sig bortom den synbarliga solida materians mur som separerar dem från livet som egot uppfattar det. Ni jämför därmed er fysiska separation med er individualitet. Det är förstås sant att ett svagt och ineffektivt ego minskar individualitetskänslan. Egot behöver därför stärkas, men för det enda syftet att göra det avslappnat igen så att det kan integreras med det indirekt tillgängliga djupare och klokare jaget. När identiteten placeras uteslutande i det yttre egot, måste man vara rädd för att släppa taget om det. Att faktiskt göra det tycks vara som att bli tillintetgjord, eftersom ens själva existens tycks vara hotad. Mänsklighetens separation utgör resultatet av detta hot; det utgör den djupaste roten till er rädsla när det gäller att släppa taget. Så länge som egots grepp inte lösgörs, kan en sann lycka inte komma till stånd.

När egot på något sätt överansträngs, förhindras en verklig upplevelse. Alla riktigt vackra, giltiga, konstruktiva, meningsfulla upplevelser kommer från en fullkomlig balans mellan det viljemässiga egot och det icke-viljemässiga jaget. Det senare manifesterar sig på ett spontant, objudat, indirekt sätt och är inte möjligt att kontrollera med den yttre viljan. Det är dessa upplevelser som får dig att känna att du är ett med universum. Det faktum att mänskligheten ständigt längtar efter denna enhet – oavsett om den längtan är medveten eller inte – är bara alltför förståeligt, för detta är ert öde, ert naturliga tillstånd, riktningen som utvecklingen driver er mot. Det djupa inre behovet av att nå den fullkomliga integreringen mellan de yttre egoförmågorna och det inre, icke-viljemässiga jaget måste finnas hos människor så länge som detta behov inte har uppfyllts. Det är här som man behöver släppa taget. När du omedvetet blockerar vägen till ditt öde på grund av att dina rädslor och missuppfattningar leder till att du fjärrar dig från dig själv och flyr från livet, då uppstår en konflikt djupt inne i psyket. Ödet att integrera egot med det djupare jaget blir din största längtan och samtidigt din djupaste rädsla. En sådan dikotomi mellan längtan och rädsla är

särskilt stark i de livsupplevelser där dess strikta kontroll inte tillåter egot att kliva åt sidan och låta det inre jaget manifesteras sig.

Där en sådan överkontroll har funnits en tid och utmattat personligheten, tillgriper människor ofta falska medel för att befria sig från bördan av den alltför strikta kontrollen. De kan inte uthärda tillståndet där förmågorna överbelastas och det inre, icke-viljemässiga jaget motarbetas, som är oändligt mycket bättre rustat att tjäna dem. De letar efter en lättnad och tillgriper oavsiktligt så ofta falska och till och med farliga medel bara för att kunna uppleva universums underverk och rikedom. De mest extrema formerna av att frigöra egots överdrivna sätt att fungera är alkoholism och drogmissbruk. Mindre extrema former är självalienation och mentala tillstånd där man dissocierar sig från jaget. Dessa inrättas omedvetet för att åstadkomma en flykt från egot. Ni vet hur många sätt det finns på vilka en person kan fly från sig själv. Dessa är de falska, missförstådda, oavsiktliga sätten där jaget förgäves försöker befria sig själv. När en person upplever de negativa följderna av en sådan flykt från jaget, är han eller hon desto mer övertygad om faran i att släppa taget. Att falla tillbaka till den andra ytterligheten där man håller sig för hårt fast vid just det ego som skapade obalansen i första hand är inte någon lösning. Endast ett starkt, sunt, robust ego har råd att släppa taget om sig själv. Ett sådant ego kan ge upp sig självt och integreras med det större jaget.

Detta är historien om det mänskliga psykets obalans och det förklarar varför ni ständigt måste vara fångade i den enorma kampen mellan längtan efter och rädslan för lycka och detta att släppa taget på ett sunt sätt, även om det ger det större jaget möjligheten att manifesteras, skapa, vägleda och vara. Genuin kontroll upprättas inte i själen genom ett stramt och ängsligt fasthållande, utan genom en harmonisk, lätt rörelse som ökar medvetenheten om den makt som varje individ äger, utan att någonsin göra denna makt till en börda.

När ni betraktar de områden i era liv som är mycket välfungerande, kommer ni bättre att förstå vad jag menar. Kanske har du kommit in i detta liv befriad och frisk i dessa aspekter eller så har du annars upprättat de hälsosamma mönstren genom att arbeta på en väg som denna. Vad fallet än kan vara, har den positiva självupprätthållande principen varit verksam.

Alla aspekter av att leva och vara, hela mänsklighetens yttre och inre aktiviteter – särskilt de varaktiga och repetitiva aktiviteterna – bygger på självupprätthållande processer. Var och en av dessa är som ett magnetfält. Inställningen som en person hyser vad gäller ett visst område av sitt liv, tillsammans med de tankar, känslor, intryck, idéer, samt de handlingar, reaktioner och interaktioner som härstammar från dessa, formar tillsammans en energikärna. Den nya energin som ständigt uppstår från denna kärna skapar vad som skulle kunna kallas ett magnetfält.

Hos varje människa kombineras ett antal grundläggande livsupplevelser för att upprätta ett sådant kraftfält. De grundläggande livsupplevelserna som gäller för alla människor är: inställningen till arbete, mänskliga relationer i allmänhet, materiella värden, fysisk hälsa och det yttre livet, framträdandet och aktiviteterna. Det finns också inställningen till naturen, konst, nöje och fritid, den andliga verkligheten, bestående värden och egen utveckling, tillsammans med att samla in och införliva kunskap. Alla dessa formar separata magnetiska energifält. I varje mänskligt liv är vissa positivt och andra negativt självupprätthållande. Där de fungerar positivt går allting smidigt. Du behöver inte kämpa. Önskvärda resultat kommer av sig självt, enkelt och harmoniskt och ger aldrig upphov till problem eller konflikter. Den rätta handlingen sker vid rätt tidpunkt, utifrån och inifrån. Du tänker på de lämpliga sakerna att göra, säga eller genomföra precis vid rätt stund. Ingenting står i vägen. Saker faller på plats av sig självt. Inspiration, vägledning, ens egen bästa resursförmåga – allting fungerar väl. Inom sådana områden är ni benägna att ta det smidiga sättet att fungera så mycket för givet att ni är omedvetna om dess mekanik. När ni väl uppmärksammar dessa områden, kommer ni att se att egot gör sin del, men har inte uteslutande befälet, för det skulle inte vara i stånd att få så många yttre och inre faktorer att fungera så väl tillsammans. Vad jag har gett er är en typisk beskrivning av ett positivt fungerande magnetfält eller en positivt självupprätthållande energi.

De negativa magnetfälten i ens livsupplevelse betecknar inte bara misslyckande, utan press, svårigheter, felaktig samordning av saker i tiden samt frustration. Saker fungerar inte. Vid närmare observation pressar egot och trycker på, under antagandet om att det därmed kommer att övervinna hindret. Smärta, besvikelse och komplikationer följer.

Människor är vanligtvis så kortsynta att de kallar de positiva energifälten för tur och de negativa för otur. När man försöker direkt styra resultatet i sig, måste man slösa bort sin energi utan att kunna förändra ett negativt fält till ett positivt. Du kan dock direkt styra allt det som det negativa magnetfältet är uppbyggt av. Det vill säga, du kan granska dig själv, dina tankar, känslor och inställningar i detta avseende. Du kan direkt styra över huruvida du önskar att antingen fortsätta med samma tankar, känslor och inställningar eller förändra dem. Du kan bestämma huruvida du blir kvar i ett diffust hjälplöst och hopplöst klimat eller huruvida du bestämmer dig för att klargöra detta inre klimat genom att formulera det på ett adekvat sätt och därefter uttala din önskan om att förändra det genom att skapa en ny positiv inställning.

Ingen är mer vidskeplig och fatalistisk än den materialistiskt inriktade personen som bortser från de andliga realiteterna bakom manifestationen. Detta gäller särskilt för dem som tror på ”tur” och ”otur” för att de inte kan se under ytan. Eftersom dessa människor vägrar att föreställa sig andliga realiteter, kan de inte uppfatta dem. Inte heller kan de se att de har ett inflytande över områdena i sina liv där de tycks ha otur. Dessa områden kan inte förändras utan en djup och ärlig

självkonfrontation. Först måste insikten göras att det faktiskt finns en möjlighet till förändring och sedan måste önskan om att fullfölja den väckas, utan att undandra sig mödan som en sådan djup förändring kräver.

När man är fångad i ett negativt magnetfält kan en förändring inte pressas fram med den yttre viljan; den yttre viljan behöver användas för att upptäcka vad det negativa självupprätthållande fältet består av, varför det existerar och vad det är i jaget som har skapat det. Efter att ha gjort detta, kommer man automatiskt att kunna inrätta ett positivt fält.

Så länge det finns negativitet och destruktivitet inom dig, måste du vara rädd för att släppa taget om ditt yttre, kontrollerande ego. Eftersom din destruktivitet kommer från ett negativt magnetfält och upprätthåller det ännu längre, innebär att släppa den yttre kontrollen att man ger den här okontrollerade kraften fria tyglar. Ur detta perspektiv blir vägran att släppa taget om egot förståelig och till och med ett sunt eget skydd. Det är då förståeligt, mina vänner, att ni skulle vara rädda för att släppa taget så länge som det finns ett negativt magnetfält i något område av era liv. Ni kommer att notera rädslan för att släppa taget när ni använder era viljemässiga förmågor för att upptäcka inom vilka specifika områden som negativa magnetfält manifesterar sig. Fråga vilka de negativa magnetfältens specifika områden är. Se dem tydligt och precist. Det är dock mycket viktigt att ni ser både de positiva och negativa områdena sida vid sida. Det finns inte någon bland er som bara har negativa magnetfält. När ni jämför dessa två sätt att fungera, kommer ni att finna det mycket lättare att känna er avslappnade när ni avtäcker de negativa magnetfältens natur.

Detta utgör naturligtvis er väg, men jag skulle nu vilja att ni gör arbetet med en mer exakt förståelse för hur självupprätthållande kraftfält är verksamma. Detta kommer att leda er till att omedelbart förstå förekomsten av vissa negativa fält. Ni kommer också att inse att ni hittills har saknat denna exakta medvetenhet. Ni kommer att observera hur ni pressar in egots energi i fel kanal och kommer att kunna ändra dess riktning. De negativa fälten omfattar alla era destruktiva tros-, tanke-, känslö- och viljemönster, vilket gör er rädda för att ge upp det lilla egot. Ni kommer tydligt att förstå varför ni är rädda för lycka, varför ni är rädda för att släppa yttre kontroll. Men när man väl känner till och förstår de negativa magnetfälten, börjar de redan att försvagas i sin verkan och ett positivt självupprätthållande magnetfält börjar därigenom långsamt ta form.

Varhelst positiva fält är verksamma, oavsett om det är medvetet eller omedvetet, måste det finnas tillit. Ju fler positiva och ju färre negativa fält som finns i ditt mänskliga psyke, desto större måste din tillit vara till energifälten som skapar ditt liv synbarligen oberoende av ditt viljemässiga ego. Ju mer en sådan tillit finns, desto mindre problematiskt blir det att ge upp det lilla, yttre egojaget. Låt det flöda och integreras med ditt inre större väsen som har alla krafter och resurser du någonsin behöver.

Detta är det enda sättet som en tillit till livet, till jaget och till Gud kan upprättas. Hur kan du släppa det lilla egot med dess strama kontroll om det inte finns någon tillit? Och hur kan en tillit till universum upprättas på något annat genuint sätt än genom att korrigera negativa fält med deras ständigt upprepade oönskade och smärtsamma mönster? Att säga att du måste lita på en avlägsen gud utanför dig själv är ett helt meningslöst påbud som blir ett omöjligt krav. Livets trovärdighet och därmed Guds trovärdighet – eller de kosmiska universella krafternas och lagarnas trovärdighet – blir självfallen när du förstår hur och varför negativa områden är verksamma, varför de finns och det faktum att de inte behöver finnas. Till och med innan de transformeras till positiva fält, kommer du redan i princip att veta att tilliten är berättigad, att det finns någonting inunder dessa negativa fält som du kan lita på och aktivera med ditt yttre sinne, din yttre vilja och tankeinriktning. Ju mer den här större makten kontaktas, även inunder det starkaste negativa självupprätthållandet – för en sådan negativ process är något som du endast föreställer dig utifrån din egen syn – desto lättare blir det för dig att rikta om energiströmmen från destruktiva till konstruktiva kanaler.

Bara på det här sättet kan egot bli starkt och friskt och integreras med det totalt tillförlitliga inre väsendet som verkar på ett indirekt sätt. I detta ”indirekta” sker livet utan ansträngning, ändå är du inte en passiv mottagare. Saker sker inte åt dig, de sker med och genom dig och får dig att svara automatiskt på ett adekvat sätt. När människor vill bli utelämnade från livsprocessen och förbli passiva mottagare, har de inte förstått livets natur och den roll de ska spela. Samma sak gäller när de vill ta för stor kontroll över tyglarna. Egot får vare sig skjutas åt sidan eller överbelastas. Balansen kan inte upprättas förrän människor inser att de var och en besitter ett kraftfullt inre väsen som kan aktiveras. Om det inte fanns någon sådan inre kraft, hur skulle en person inte kunna göra annat än att överbelasta egot och lasta det med uppgifter som det inte är rustat att utföra? Endast genom att aktivera det inre väsendet är en harmonisk integrering mellan detta och egot möjlig. Detta, mina vänner, är hur integreringen, tilliten och det inre, rikare, mer vidsträckta väsendets avslappnade tillstånd kan manifesteras: inte genom att fly in i en avskuren andlighet, utan genom en fullständig integrering av egot med det inre jaget.

Finns det nu några frågor?

FRÅGA: Vad utgör den mellanliggande processen för att nå detta integrerade tillstånd? Finns det någon särskild process?

SVAR: Den särskilda processen utgör arbetet på denna väg som jag har gett och fortsätter att ge till er. Den utgör processen av igenkännande, som låter som ett enkelt ord, mina vänner, men det är inte så lätt att göra, för människor styrs ofta av impulser och drivkrafter som de mycket

lättvindigt kan rationalisera men vars verkliga natur de inte förstår. Att erhålla djup självinsikt är en lång och konsekvent väg som kräver det största modet av att vara sannfärdig mot sig själv. Detta är det enda möjliga sättet som leder till en sådan integrering. Det finns inte något annat sätt.

FRÅGA: Jag har under den senaste tiden haft mentala blockeringar. När jag koncentrerar mig och arbetar och använder metoderna som du just har beskrivit, är det bara blankt. Det är mycket svårt att gå igenom det och mycket tröttsamt och energikrävande. Kan du hjälpa mig med detta?

SVAR: För det första, när du observerar dig själv mycket ingående, kommer du att märka att när vissa ämnen kommer upp – ämnen som du vill diskutera eller meditera över, eller till och med ämnen som kommer till dig utifrån – känner du en vända. Den här vändan kanske först bara registreras som en diffus känsla av rastlöshet, otålighet eller irritation. I stället för att omedelbart försöka tränga in i vändan eller bortförklara den, skriv ner några nyckelord. Det är viktigt att göra det, för annars gäckar den dig så lätt. Vilka exakt är dessa ögonblick när du känner dig orolig? Vad var tillfället? Vilken flyktig tanke passerade dig när den kamouflerade vändan kom upp? Försök att sätta fingret på den. Håll kvar den. När du samlar in den här informationen under en period av några dagar eller en vecka, kommer du att få en hel lista med nyckelord. Utifrån detta kommer det att uppstå ett tydligt mönster eller en gemensam nämnare. Detta kan vara relativt lätt för dig att göra och du kommer snart att förnimma ett övergripande större negativt energifält som du blockerar på grund av att du undviker sanningen.

Ett sådant undvikande orsakar alltid ett onödigt lidande, en tryckande börda, rädslor och flykt från jaget. När detta område väl är helt insett, blir en lättnad och ett växande möjligt. När du bekräftar att du är rädd för sanningen, då kan du säga till dig själv: ”Jag kommer inte att vara rädd för sanningen. Det är en irrationell, ologisk, ogrundad rädsla. Min rädsla har ingen grund i verkligheten. Jag kommer inte att ge efter för den. Jag bestämmer mig för att möta vad den än är. Och jag ber om all hjälp att göra det.”

När du på så vis konstaterar med ditt yttre, viljemässiga jag vad negativiteten är, kommer vägen att öppna sig igen och blockeringarna kommer att ge vika. Om du inte kan se den gemensamma nämnaren och därför inte heller problemet som du fortfarande är ovillig att möta, kanske en session med mediet kan öppna vägen. Du kan sedan fortsätta därifrån. Ibland kan en öppning ske i en enda session med en god och djup diskussion. Om du kan upptäcka negativiteten utan en sådan utomstående hjälp, kommer du att veta vägen automatiskt. Du kan också fråga mig igen och jag ska försöka hjälpa dig från en annan vinkel. Förstår du? Tror du att du kommer att göra det här?

KOMMENTAR: Jag ska arbeta på det, jag tror att jag kommer att göra det...

SVAR: Om du säger ”Jag tror att jag kommer att göra det”, är du i stånd att observera hur du avsiktligt blockerar, till och med helt medvetet. Det är precis här som du har en direkt tillgång till dina yttre viljeförmågor. Den här blockeringen är inte helt utom räckhåll; du är därför inte ett hjälplöst offer för den, för det ligger inom möjligheternas ramar för dig att säga ”Jag ska göra detta” i stället för ”Jag tror att jag ska göra det”, och också mena det.

FRÅGA: Jag tror att jag har vissa mycket positiva magnetfält. Och sedan finns det vissa mycket olyckliga sådana. Vad gäller egot här, har jag en känsla av att antingen tar egot befälet helt och hållet eller så försvinner det helt. Det är ett slags antingen/eller som pågår.

SVAR: Detta är precis vad jag menade i det här föredraget. Du är en underbar demonstration och ett exempel och det är därför bra att du för fram detta, för det visar vad jag menar i ett verkligt fall. Eftersom det negativa magnetfältet finns inom dig, är det naturligtvis mycket skrämmande för dig att släppa ditt ego. Det verkar som om du gav upp dig själv till något farligt. Det andra alternativet är att du håller fast för hårt, som förstås är vad du vanemässigt gör.

Det är därför nödvändigt för dig att nu använda tillvägagångssättet som jag har skisserat i det här föredraget, där du först och främst hävdar faktumet ”Här finns det ett negativt fält. Detta negativa fält behöver inte finnas. Det är inte något som ges till mig av ett öde som inte kan förändras. Det kan förändras, förutsatt att jag förstår exakt varför det negativa fältet finns och vad som gör det till en negativ, självupprätthållande process. Jag tillkännager därför att jag ska bygga ett positivt fält, vilket endast kan göras när min egen negativitet och destruktivitet inom just detta område blir medvetna. Var är min behagsprincip knuten till en destruktivitet i detta avseende? Jag har för avsikt att se allt detta.”

Detta kommer sedan tydligt att visa dig hur energin ständigt förnyas genom att behagsprincipen är knuten till negativiteten. Det är på det här sättet man kan gå till väga. Som jag tidigare har indikerat, kan ett negativt självupprätthållande fält endast finnas när behagsdriften är negativt knuten till ett visst destruktivt mönster. En del av ditt motstånd mot att korrigera dessa olyckliga områden består av en dold, irrationell rädsla som kommer från missuppfattningen: ”Om jag ger upp hela den här strukturen, hela detta fält som består av min negativitet och behaget som är knutet till den, då kommer det inte att finnas något behag.” Rädslan är att ditt behag kommer att tas bort när negativiteten ges upp. Rädslan måste motverkas av det medvetna, rationella tänkande jaget, när det väl har konstaterats att behaget inte försvinner. Behaget kan vara ditt på ett oändligt mycket bättre och mer önskvärt sätt i en positiv situation. En människas naturliga, ursprungliga benägenhet innan någon förvrängning har ägt rum är i själva verket att vara i en fullständigt positiv njutning.

KOMMENTAR: Mycket ofta sätter vi ett felaktigt pris på att betala för njutningen. Det är inte nödvändigt. Det finns inte något pris.

SVAR: Helt riktigt. Några andra frågor?

FRÅGA: Jag har inlett en ny relation och jag tror att jag skulle kunna tycka mycket om den här personen, i slutänden. Jag skulle på något sätt vilja bli uppskattad av den här personen mer än vad jag faktiskt är. Det finns en tvångsmässighet hos mig vad gäller den här relationen, för jag känner att jag inte kan utvecklas mer nu än vad takten i mitt arbete tillåter, och mina ännu befintliga problem skulle kunna hämma relationen och slutligen bryta den.

SVAR: Jag ska först svara på den sista delen av din fråga. Du är rädd för att dina ännu befintliga blockeringar kommer att hämma relationen och kanske till och med äventyra eller förstöra den. Detta är förvisso helt sant. Det skulle inte vara ärligt av någon att säga att detta inte skulle kunna ske. Men tänk på hur mycket mer detta skulle kunna ske om och om igen, tills du skulle bli så bitter att du helt skulle dra dig tillbaka från att leva. Tänk på hur mycket mer smärtsamt det måste vara när man tillskriver dessa händelser felaktiga anledningar och hur mycket mer konstruktivt ditt liv är när du lär dig av allting som du upplever. För ingen, absolut ingen, går igenom livet utan att förstöra vissa möjligheter. Varje enskild inkarnerad själ har olösta problem och blockeringar. Det hälsosamma tillvägagångssättet jag rekommenderar skulle vara detta: ”Ja, jag har ett problem här. Det är mycket möjligt att mina ännu befintliga problem kan bidra till en ofullkomlig relation som slutligen kan upphöra. Men detta är livet och jag avser att lära mig det yttersta av allting och inta den mest konstruktiva inställningen till vad som kommer att ske.”

Du behöver också veta att du inte kan dras till någon som inte har likvärdiga problem – mer eller mindre. Den andra personen måste därför vara lika ansvarig om relationen inte fungerar. Det är inte bara du som är orsaken; det kan inte bara vara du som är orsaken. Det är vare sig uteslutande du eller hon som är orsaken; det måste vara er bådas skapelse. När du känner att andra inte kan göra felsteg och du känner dig skyldig för att du inte är ”som andra”, då kommer du att känna dig tvångsmässig och överdrivet ängslig. Men när du vet att denna fullkomlighet inte finns och att ingen kan göra mer än sitt bästa i någon given fas, blir du mer avslappnad. Det viktigaste är att du accepterar dina nuvarande begränsningar med alla sina konsekvenser. Detta är en grundläggande förutsättning för att avlägsna begränsningen. I den andan kan du fortfarande erhålla en stor glädje, även en ökad glädje, ur varje möte. Och varje ny kontakt kommer att bli en förbättring tills du inte längre är rädd för människor, för kontakt, för kärlek, för dig själv. På detta sätt kommer du att kunna erhålla en större lärdom, mer hjälp och du kommer också att bidra mer till den andra personen vilket i sin tur ökar din egen trygghet. Med den här inställningen kommer du inte att befinna dig i en illusion eller förvrängning och du kommer att se verkligheten och växa av vad du

ser. Du kan inte förvänta dig att få dina blockeringar att försvinna i ett svep. Och samtidigt kommer du att erhålla mer njutning av sådana möten än tidigare. Tänk inte att alla andra människor befinner sig på andra sidan staketet och att de inte har några problem och bara fullständiga relationer. Tro inte på att de aldrig förstör något medan du står ensam på den här sidan. Tänk inte att om du bara snabbt skulle kunna bli av med den här blockeringen, skulle du också vara bland de privilegierade. Alla människor förstör möjligheter hela tiden och oavsiktligt i den mänskliga livssfären. Men misstag är inte världens ände. Om du lär dig och ser på det på detta sätt, behöver du inte vara så rädd.

Det faktum att varje relation är ett ömsesidigt förehavande, oavsett om relationen är bra eller inte, måste tas in av alla som är inblandade. Relationer kan inte vara en ensidig sak. När du vet detta, upptäcker du också din egen makt. Det finns en märklig och till synes paradoxal balans: ju mer egocentriskt det lilla barnet i en person är, desto mer ensidigt förväntar det sig att bara ta emot. Ju svagare och mer hjälplösa sådana egocentriska människor blir, desto mer tenderar de att klandra enbart sig själva för att en relation misslyckas. Eftersom de bara upplever sina egna behov och begär och eftersom de tror att bara de räknas, kan de inte dela smällen av misslyckande när relationen inte fungerar. En sådan person kan inte heller vara medveten om sin inre makt att ge till en annan person.

När man har vuxit ut ur egocentriciteten, å andra sidan, och man kan uppleva sig själv som att man befinner sig på samma nivå, måste omtanken för den andra i en relation växa. Detta kommer automatiskt att ge dig känslan av att du har lika mycket makt att göra någon lycklig eller olycklig som du hittills hade tillskrivit endast den andra personen. Du kommer sålunda att känna dig mycket tryggare. När du väl är villig att ge, kommer du att känna dig berättigad att ta emot. När detta skifte inträffar, kommer du att uppleva ett visst pendlande mellan att skylla på den andra och skylla på dig själv.

När du inte går till den andra personen som ett tiggande barn, kommer du att veta om din styrka och din potential att ge. Detta kommer att göra det möjligt för dig att använda din intelligens, observation och intuition. Det kommer också hjälpa dig att fördela dina energier mellan att ge både aktiva och passiva bidrag till relationen. Att inse att båda är inblandade måste ge dig frihet och en känsla av proportioner. Om den andra personen vore fri från problem, skulle hans eller hennes friska tillstånd övervinna alla svårigheter, för detta är styrkan i sann andliga hälsa.

Mina käraste vänner, den andliga näringen som jag har erbjudit er kan verkligen tas in av er alla. Den kan verkligen berika er i er expansion och göra det möjligt för er att finna och avgöra var positiva och negativa magnetfält finns inom er. Den kan också hjälpa er att överväga möjligheten

att det negativa kan vändas, om man verkligen önskar detta och är beredd att fullfölja det. Var välsignade, mina käraste vänner. Var i frid. Var i Gud.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16